

Božiana èestitka

Autor Administrator

Sretan Božian i

Nova 2018. godina

Uz nadahnute i optimistiène poruke fra Zvezdana Liniæa, koji nas je ne tako davno napustio - divan, ali uvijek aktualan tekst iz knjižice "Božian s fra Zvezdanom Liniæem" koju je svojevremeno izdao Veèernji list.

to zapravo želimo reæi kratkom èestitkom "Sretan Božian" kojom jedni drugima prilazimo? Pružamo si ruke. Darujemo osmijeh. To je najprije susret. U ozraèju jedinstvenog blagdana i svoje najbliže susreæemo na novi naèin. Želimo ih vidjeti u novom svjetlu, u svjetlu Isusova roðenja. Kada nekome zaželimo sretan Božian, kao da mu kažemo da ga gledamo u svjetlu Božian, tj. prepoznamo ga kao onoga zbog kojega se Bog utjelovio i postao èovjekom. Vrijedan je u Božjim oèima. Bog ga neizrecivo ljubi. Izražavamo mu želju da zbog toga bude istinski sretan.

Istom èestitkom dovikujemo jedni drugima da je život bogatiji i ljepši nego što nam u svakodnevici izgleda. Smijemo biti sretniji nego što zaslužujemo jer izvor i temelj naše sreæe nisu naše zasluge, nego je to ljubav Božja koja se oèitovala u Isusu. U njemu imamo zalog istinskog života. Radosna vijest mira između neba i zemlje konkretni je dar srcu svakoga èovjeka. Zbog toga je to dan kada smijemo jedni druge nazivati sretnima.

Uputivanjem eestitke „Sretan Božiae“; upozoravamo jedni druge na sadržaj blagdana. Isus se rodio. On je druga božanska osoba. On je Bog. Neizreciv i velik Bog, Svevišnji, Stvoritelj svega, Onaj kojega svemir ne može obuhvatiti postao je èovjekom, uzeo oblike ljudi, rodio se kao dijete. Upravo u liku djeteta otkriva nam se ranjiv, malen, upuæen na druge, potreban ljubavi.

U teškom trenutku ljudske povijesti na poèetku èovjeèanstva poslije iskustva grijeha, èovjek se poèeo bojati Boga i sakrio se pred njegovim licem. Sada mu Bog prilazi na tako jednostavan naèin. Kao da mu u liku betlehemskog djeteta želi reæi da ga se ne mora bojati. Bog dolazi pomirljivo, dolazi kao onaj koji moli za prijateljstvo i ljubav, a ne kao onaj koji sudi i zapovijeda. Zaista je to preobrazba povijesti. Neka sreæa Božiea, Božje blizine, zahvati svakoga èovjeka. Tako je Božie istinski blagdan sreæe i radosti.

Međutim, likom djeteta Isusa, objavom Boga koji je djetetom postao, nama se otkriva Božje èovjekoljublje. Ono nas poziva na međusobnu ljubav. Poput Isusa i mi smo pozvani na život u miru i ljubavi. Pozvani smo da jedni drugima budemo oslonac i podrška. Nažalost, èesto se jedni drugih bojimo, jedni pred drugima strepimo. Èesto su naši ljudski odnosi optereæeni, ispunjeni nepovjerenjem. Sve je to plod grijeha, sve su to izrazi starih rana koje tište èovjeka i èovjeèanstvo. Zato ljudi ne žive u miru i nisu međusobno sretni.

Ako zahvaæeni ljepotom Božiea i objavljene ljubavi Božje sami u srcu osjetimo toplinu i radost, ako se u nama porodi povjerenje prema Bogu i hrabrost da mu pristupimo jer nam se objavljuje u liku djeteta koje nam izgleda bezopasno, onda je to izazov i za naše međuljudske odnose. Tada uz naš izraz „sretan Božiae“; znamo jedni drugima reæi: „Mene se ne moraš bojati. Ne želim nièim ugroziti tvoj život, nièim umanjiti tvoju sreæu. Želim ti jednostavno reæi da sam tu ako me trebaš;, da sam tu da to poslužim. Živi stoga u miru. Budi sretan sreæom èovjeka kojem je krivnja oproštena, kojem je grijeh pokriven. U mojem srcu nema nikakvog nepovjerenja. Osjeæam jednostavno potrebu reæi ti da nas Božja ljubav povezuje u jedno. Zato: Budi sretan!“;

* * *

(...) Nije stoga èudno da su mnogobrojne božiæene èestitke ispunjene dobrim željama za mir. Na sve se strane šalju želje mira, primamo poruke mira, èovjek bi oèekekivao da æe nakon tolikih silnih mironosnih želja i èestitki zaista po Božiæu osvanuti mir na cijelome svijetu.

Međutim, nije nam uvijek tako. Volim u tom pogledu upozoriti na samu bit božiænoga mira. Povezujem to sa starozavjetnim iskustvom Izraelaca. Živjeli su u Egiptu. Zapali su u teško stanje ropstva. Bili su osuđeni na polagano istrebljenje. Zavapili su Bogu da im podari slobodu i da ih izbavi iz nevolje. Bog im je poslao Mojsija. Događaju se èudesa Izlaska. Izraelci su dospjeli na slobodno tlo i krenuli pustinjom prema Obeæanoj zemlji.

Međutim, tada se događaju razoèaranja. Male poteškoæe života, trenutaèna glad ili žeđ sposobne su u Izraelcima izbljediti sva Božja dobroèinstva. Voljni su vratiti se u Egipat samo da ne trpe u pustinji. Izraelci nam svojim primjerom otkrivaju da ih je Bog oslobodio Egipæana, ali su ostali robovi vlastitih nagona. Ostali su zatvoreni u svoju sebiènost. Nagrizaju ih međusobne svađe. Upadaju u mrak sumnje, nevjere i idolopoklonstva. To je daleko dublje ropstvo i veæe zlo od onog izvanjskog ropstva u Egiptu. (Kako to poznato zvuèi!- prim. ur.)

Isus dolazi da nam donese mir. Sanjamo o politièom miru. Potreban nam je mir u domovini, u Bosni i Hercegovini. Radujemo se svakom pravednom znaku takvog mira i molimo da mir bude trajan. Želimo potom i procvat gospodarstva i bolje uvjete života. Međutim, sve to još neæe izmijeniti lice zemije. Èovjek ostaje zarobljen svojim vlastitim željama i nagonima. Sebiènost je prirodjena svakom ljudskom biæu. Ona stvara međuljudske napetosti. Èovjek u svojim svakodnevnim okvirima ostaje zarobljen i ispunjen nemirom i strahom. Tako zarobljen ne može ni drugima biti izvorom mira i sigurnosti.

Božje je. Donio nam je mir. Međutim, taj njegov mir nije dar masama, nego svakom srcu. Isusu je stalo do èovjeka, do svakog pojedinca. Svakoga želi obdariti unutarnjim mirom. Ispunjeni takvim mirom i mi postajemo nositelji mira. Bit æe ga sve više i više na ovoj zemlji, što se svaki pojedinac sve jasnije otvara tom daru Isusova mira.

Zato ponajprije molimo ovih dana da se u srcu svakoga od nas stvore duboke pretpostavke za mir i ljubav, za praštanje i pomirenje. Neka Božje èovjekoljublje probudi u nama istinsko bogoljublje iz kojeg æemo znati djelovati na naèin na koji to od nas traži misterij Božjæa. Darivajmo se mirom. Neka to u nama ne bude više samo obièna rijeè, prazna formula. Neka to bude sadržaj našega biæa jer samo tako možemo tim istim mirom obdariti one koje volimo, one kojima èestitamo.

Galerija

Advent u Zagrebu - kratka šetnjica od Zrinjevca do Kaptol